

Elin Lindenskov, formaður í sosialu nevnd við Björn Westh:

Vilja ekki tvingast at flyta til Danmarkar

Hvordan kan den danske regering acceptere, ja enda forlange den enorme sosiale forskel, der er i de to dele af rigsfællesskabet? Det kan ikke være meningen, at vit skal tvinges til at flytte til Danmark for at kunne overleve. Vi vil have lov til at blive boende her på øerne, det er her vi ønsker at blive gamle, ikke i et fremmed land.

M.a. hetta segði Elin Lindenskov, formaður í sosialu nevnd í Tórshavnar Kommunu, tá hon saman við umboð fyri javnaðarflokkinn var á eini samkomu saman við danska lögreglumálaráðharranum, Björn Westh. Vit prenta røðu hennara, sum serliga treiv í syrgiligu og óhugnaligu avleiðingarnar av kreppuni, sum m.a. hava við sær, at familjur í stórum tali ríma av landinum.

»Vi hører tit, at Færingerne har valgt at bosætte sig i såkaldte store »dyre villaer« – og da vi har valgt at bosætte os på denne måde, må vi også selv finde ud af, at klare de forpligtelser der følger med. Men for os, der er iblandt dem, der skal betale disse »store dyre huse«, føles det utroligt uretfærdigt – vi føler bestemt ikke, at det er os selv – der har valgt denne beboelsesform – heller tvært imod – føler vi at vi var tvungne til at bosætte os sådan – alternativet var, at gå ud på det private marked – hvor priserne var skyhøje – hvor lejligheden ikke altid var i god stand – hvor du kunne risikere at blive sat ud på gaden hver anden dag – især om der var andre, der var villige til at betale mere end du – ofte dem fra Natos-tationen i Mjorkadali.

Dengang vi valgte at købe disse store »dyre villaer«, da var pengeinstitutterne mere end villige til at finansiere vores huse – og helst skulle du tage bilen og båden med, når du nu alligevel skulle finansiere huset – så-dan var pengeinstitutterne med til at presse forbruget op. Hvem der styrede pengeinstitutterne, skal jeg nok

Hóast nógva álvarsmál vóru umrødd á samkomu við umboðum fyri javnaðarflokkinn og Björn Westh. Á myndini f.v. Henrik Old, Björn Westh og Elin Lindenskov. Mynd jan

lade være med at komme ind på nu.

Så kommer krisen – vi får en stor og stigende arbejds-

løshed, den private udenlandsgæld bliver flyttet til skatteborgeren at betale – og det samme sker, da bankerne går falit – den skal skatteborgerne også betale.

Alt dette tilsammen har skabt enorme sociale problemer for den enkelte familie. Mange har som følge heraf valgt – eller er tvunget – at flytte til Danmark og andre lande, hvor det sociale netværk er tryggere. De seneste år er ca. 5.000 mennesker flyttet fra øerne. Nogle fordi de har fået arbejde, andre fordi de får mere at leve for. Men det som værre er – er at dem der flytter er de yngre mennesker – veluddannede mennesker – og familier med børn – hvilket kan komme til at have katastrofale følger for det færøske samfund senere.

Det blev sagt nede på Hafnia i aftes, at vi har oplevet kriser før – og at befolk-

ningen også dengang flyttede fra øerne – og at de vendte tilbage da tiderne blev bedre. Ja, mange af dem vendte tilbage dengang, men der er en væsentlig forskel fra dengang til i dag – dengang var det mændene der rejste ud for at fiske, mens resten af familien blev hjemme. – I dag ser vi hele familier rejse – familier der pakker alt hvad de ejer og rejser, dem der er så heldige, at de kan sælge deres huse gør det, mens andre overrækker nøglerne til pengeinstitutterne.

Hvordan kan vi forvente at disse mennesker kommer tilbage – jo måske nogle, men ikke alle. De familier der er flytter – har flyttet alt hvad de ejer, børnene er revent op med rod – har skiftet sprog og kultur engang – hvordan skal vi kunne forvente, at de vil gøre det engang til. Disse mennesker

som er flyttet fordi de ikke har nok at leve for her oppe – er rejst med en negativ holdning – det er ikke med glæde og spændende forventninger til det nye sted de rejser – ikke alle ihvert tilfælde.

Da jeg var i København under det sociale topmøde før i år, traf jeg flere færingere, der er bosiddende i Danmark. Selvfølgelig var det forskelligt hvordan de trives dernede – for dem der er under uddannelse er det naturligt at være i Danmark. Inde på den færøske socialforvaltning siger de, at de mennesker, der flytter til København og andre store byer, er velforberejdede hjemmefra, og de mener ikke de har de store problemer.

Men derimod traf jeg en færøsk kvinde, der har været bosiddende i Jylland i nogle og tyve år. Denne

kvinde, som arbejder indenfor AOF, fortalte, at de færøske børn, der var tilflyttet hendes kommune de seneste år, har store sproglige og kulturelle problemer, hun sammenlignede dem med flygtningebørn – bare har de den fordel at de har den samme hudfarve som danskerne.

Oveni disse problemer kunne vi spørge hvordan den danske regering – den socialdemokratiske regering – vores søsterparti, kan acceptere – ja endda forlange den enorme sociale forskel, der er i de to dele af rigsfællesskabet? Det kan ikke være meningen, at vi skal tvinges til at flytte til Danmark for at kunne overleve – endda flytte til Danmark, fordi det økonomiske netværk er tryggere. Vi vil have lov til at blive boende her på øerne – dette er vores faderland – det er her vi gerne vil blive gamle – ikke i et fremmed land«, segði Elin Lindenskov i røðuni.

BYGDARHÚSIÐ í Hósvík

Sera hugnaligt og nossligt hús, við øllum hentleikum, bíliga til leigu til fundarvirksemi, veitslur, brúðleyp, føðingardagar o.a.

Steintoy er í húsinum og vit kunnu borðreiða fyri 300 fólki í salinum.

Eisini leiga vit steintoy út.

BYGDARFELAGIÐ VARDIN
Tlf. 22336

Dulnevnd lesarabrev

Tað kemur meira enn so fyr, at vit fáa sendandi dulnevnd lesarabrev, har avsendarin ikki letur okkum fáa at vita navn og bústað. Her skal verða gjørt kunnugt, at blaðstjórin skal vita, hvør hevur sent dulnevnd lesarabrev, men vit veita samstundis trygd fyr, at navn og bústaður hjá viðkomandi eru í trúnaði, og at tær upplýsingarnar sjálvandi ikki koma í blaðið ella koma út á annan hátt.
blaðstjórin